

Een debuutalbum kan lang op zich laten wachten, zo ondervond **Trio Da Kali**. Zij werden in 2013 bij elkaar gebracht door producer/musicologe Lucy Durán voor het Aga Khan Music Programma en nu pas is er een debuutalbum, *Bagola*. Toegegeven: in 2017 brachten zij met het Kronos Quartet het album *Ladilikan* uit - waar West-Afrikaanse en klassieke muziek samenkwamen - maar het eigen geluid krijgen we nu pas te horen. Dat is rijkelijk laat, maar zeker het wachten waard.

Zangeres Hawa Kasse Mady Diabaté is de dochter van Kasse Mady Diabaté, die nog steeds gezien wordt als een van de beste Afrikaanse zangers ooit. Haar vader mag trots zijn: haar stem is helder en zuiver en ligt heel prettig in het gehoor. De zachte klanken van de *balafon* (houten Afrikaanse xylofoon), zoals hier gespeeld door Lassana Diabaté, geven haar de ideale gelegenheid om haar emoties over te brengen. Vooral op nummers als 'Fakoly' en 'Latege' hoor je deze goed doorkomen. De *n'goni bas* (West-Afrikaanse luit) van Madou Kouyate zorgt ervoor dat beide muzikanten in de pas blijven lopen. Hij is de zoon van Bassekou Kouyate, de virtuoos en innovator van dit snaarinstrument.

Gezamenlijk laten zij een typisch geluid horen vanuit een rijk Malinees verleden, waar Zuid-Amerikaanse muziek en jazz aan toegevoegd zijn. Zij maken het zichzelf niet al te gemakkelijk; luister maar naar het 9/8 ritme van 'Bagola'. Het titelnummer levert op een satirische wijze kritiek op de mannelijke Malinese maatschappij. Het bevat prachtige samenzang tussen Diabaté en Kouyate en heeft een subtiele tempowisseling, die je bij een eerste beluistering ontgaat. Deze opener legt de lat voor het vervolg vrij hoog en ook al is niet alles van dit niveau, je wordt nergens teleurgesteld.

Zo is daar, het spontaan in de studio ontstane, 'Orpaillage' dat op een rustige soulvolle manier vertelt over de verwoesting van hun land ten gunste van de goudwinning. Ter afwisseling is daar het vrolijke 'Dadunkan' waarbij zangeressen zingen op de ritme van de balafon, dat nog lang in je hoofd blijft zitten. Ook 'Wara', dat iets wegheeft van 'Bring On The Night' van Sting aan het begin van zijn solo-periode, klinkt zeldzaam goed. De speelsheid van de balafon op 'Dissa', waar Diabaté haar stem wat octaven hoger laat gelden is prachtig. Het bonusnummer 'Deme' is ook van wereldklasse; het verbaast dat dit nummer oorspronkelijk niet op het album zou komen.

Het heeft even een aantal jaren geduurd, maar het debuut van Trio Da Kali is een feit. Het is een heerlijk album vol met mooie composities geworden, waar de traditionele instrumenten een hoofdrol spelen. Diabaté weet met haar stem emoties op te roepen die je voelt, ondanks dat ze zingt in haar eigen taal (Bambara). Wereldmuziek in optima forma.